

ANUARIO DEL SEMINARIO DE FILOLOGÍA VASCA «JULIO DE URQUIJO»

International Journal of Basque Linguistics and Philology

LII: 1-2 (2018)

*Studia Philologica et Diachronica
in honorem Joakin Gorrotxategi*

Vasconica et Aquitanica

Joseba A. Lakarra - Blanca Urgell
(arg. / eds.)

Universidad
del País Vasco Euskal Herriko
Unibertsitatea

XIX. mendean Harizmendiren *Ama Virginaren Hirur Officioac-en ale ezagun bakarrari falta zitzaitzakion orriak osatu zituen esku ezezagunaz*

*In search of the identity of the hand that completed
the missing pages of the only known copy
of The three offices of the Virgin by Harizmendi*

Jabier Etxagibel

Monumenta Linguae Vasconum

Abstract

In the XVIIth century the Basque priest Harizmendi published a prayer book dedicated to the Virgin Mary called Ama Virginaren Hirur Officioac. In the XIXth century the only known copy of that book, of which some pages were missing, was purchased by the prince Louis Loucien Bonaparte. In 1901 the Basque scholar J. Vinson prepared an edition of Harizmendi's book using Bonaparte's copy and a entire handwritten copy of the book that he had found. When the edition was about to be printed, he had news of another copy found in the Bodleian Library of Oxford. Having compared his reconstructed text with that of the original copy he found some pages did not match those of the original, that is to say they were written by a second hand that until now remains unknown. As it would appear nobody has tried to unravel this enigma, our intention in this paper is to throw some light on the identity of this mystery second author.

Keywords: *Harizmendi, Ama Virginaren Hirur Officioac, copyst.*

Laburpena

1901ean J. Vinsonek C. Harizmendik XVII. mendean idatzitako Ama Virginaren Hirur Officioac liburuaren berrargitalpena prestatu zuen. Horretarako, artean ezagu tzen zen jatorrizko ale bakarra —L. L. Bonaparteren ondarekoa— erabili zuen. Alabaina, ale hori ez zen osoa, eta faltatzen zitzaitzakion orriak osatzearen utzi bide zio ten eskuizkribatutako kopia batez baliatu zen. Testua inprintan argitaratzear zenean, S. Dogsonek Oxfordeko Bodleian liburutegian gordetzen zen ale oso baten berri eman zion. Berak prestaturiko testua Bodleian liburutegiarenarekin erkatu zuenean konturatu

zen berreraikitako orri zenbait, edukiz eta hizkeraz, Harizmendiren testuari ez zegozkiola, hots, kopiagile ezezagun batek berreraikitakoak bide zirela. Kopiagilearen auzia aztertzeke dago oraindik, eta hauxe izan da ikerlan honen helburua, testua arakatuaz kopiagile ezezagunaren gainean zer edo zer argitzea, alegia.

Hitz gakoak: *Harizmendi, Ama Virginaren Hirur Officioac, kopiagilea.*

1. Sarrera¹

Officium Beatae Mariae Virginis liburua (aurrerantzean *Officium*), hots, Birjinaren debozioari eskainitako eskuliburua, XIV. mendean ia guztiz hedatua zen Europaren, eta Trentoko kontzilioaren ondorioz 1568an Pio V.a Aita sainduak erreformatu zuen. Eskuliburua Birjinaren liturgia urtaroei dagozkien hiru ofiziotan banatzen da: «à Purificatione vsque ad Aduentum», «in Aduentu» eta «post Aduentum vsque ad Purificationem». Orenen arabera, hots,— «ad Matutinum», «ad Laudes», «ad Primam», «ad Tertiam», «ad Sextam», «ad Nonam», «ad Vesperas» eta «ad Completorium»— otoitzten edukia desberdina izan daiteke, baina hiru ofizioetan aldaezinak dirau oren bakoitzeko salmoak dira. XVII. mendean Frantzian delako *Officium*-en irakurketak fededun laikoen kongregazioetan oso hedatua zen, D. Julia-k adierazten duenez:

En el siglo XVII, las compañías en las que se agrupaban los círculos devotos de la élite practicaban la lectura colectiva: en sus primeras reuniones, los miembros de la Compañía del Santo sacramento (que en su mayoría estaba formada por funcionarios regios) tomaron la costumbre de leer pasajes de la *Imitación de Cristo* o del *Combate espiritual* del teatino Lorenzo Scupoli [...] A nivel más modesto, las cofradías de penitentes, del Santísimo Sacramento o de la Santísima Virgen de los centros urbanos disponían cada uno de su libro de Oficios, regularmente reeditado: *Office de la Glorieuse Vierge Marie*, destinado a la «compañía de seglares penitentes», *Heures de pénitents* [...] (Julia 2000: 400-401).

Ematen du *Officium*-en edizioak erabiltzaileen heziketa mailen araberakoak zirela, zeren eta hiru mota nagusi aurkitzen baitira:

- Latinez idatzitakoak frantses azalpen batzuekin. Mota honen adibidea da 1646ko J. Didier-en *L'Office de la Glorieuse Vierge Marie pour dire és Compagnies des Seculiers Penitens d'un que d'autre sexe du Royaum de France* edizioa.
- Latinezko testuaz gain frantsesezkoa ere bazituztenak:
- hitzez hitzeko itzulpenak; esate baterako, Dumont-en *L'Office de l'Eglise en latin et en français contenant L'Office de la Vierge* liburuaren 19. edizioa, 1666ko.
- hitzez hitzeko itzulpenaz gain «en vers»-ekoak ere bazituztenak; adibidez, P. Corneille-ren *L'Office de la Sainte Vierge traduit en françois, tant en vers qu'en prose* eskuliburua, 1670eko.

¹ Blanca Urgellek ikasgai bat baino gehiagotan berebiziko irakasle izan nuen Joakin Gorrotxategiren omenaldian lan hau idazteko bultzatu ninduen. Eskerrak berari ere emandako aholku eta iradokitako zuzenketengatik.

— Soilik frantses testua zutenak; esateko, J. Desmarest-ek 1647an argitaratu zuen *L'Office de la vierge Marie mis en vers avec plusieurs autres prières*.

Garbi dago irakurle askori hitzez hitzeko itzulpenak hertsiegi edo zurrunegiak gertatzen zitzazkiela eta «en vers» prestaturikoak baimendu ziren «Office»-ak erakargarriagoak egiteko.²

Iparraldera ere holako joerak heldu ziren. Esaterako, 1636an Etxeberrik *Eliçara erabiltceco liburua*-ren bigarren partean *Orenetaco othoitçac* atalari dagozkion salmoak eta *Çazpi Salmuac* atal osoa bertsotan jarri zituen, besteak beste, eta aurreko urtean Haranburuk *Debocino escuarr-a-n Çazpi Salmo Penitenciazcoac euscaraz* bildu zituen. Hala ere, badirudi Etxeberri eta Haranbururen sormenezko idazlanek euskaraz idatzia izateagatik zenbait arbuiapen jasan zutela (Oyharçabal 2001: 16-25). Ondorioz gertatu zen de Reuil, de Montaigne eta Fouquet apezpikuuen agintaldietan liburu horiek ez berrarargitaratzea. Beriz, 1643an Iean d'Olce Baionako apezpikuaren izendatzearekin herri xumeak Elizaren irakaskuntzak errazago ulertzeko-edo, euskarazko itzulpenekiko jarrera malguago bihurtu bide zen. Hala, d'Olce-ren agintaldi luzean (1645-1681) Etxeberriren eta Haranbururen lanen berrargitalpenez gain³ —eta Elizaren onarpenarekin— prosaz eta bertsoz itzulitako debozio eskuliburu berrien ekoizpenari baimena eman zitzaison, eta hor sar daiteke kronologikoki Haranbururen *Debocinoa*-ren bigarren edizioa, orduko hartan bertsotan jarri *Çazpi Salmo Penitenciazcoac*-ekin eta Oihenartek goratu (1665: 35), Harizmendik itzulitako *Officioac* eta berak moldaturiko Haranbururen *Debocinoa*-ren hirugarren edizioa, eta Argainaratzenten *Deboten breuiarioa*.

Testuinguru horretan burutu zuen Christobal Harizmendik 1660an *Ama Virginaren hirur officioac* itzulpena (aurrerantzean *Officioac*). Autoreari buruz zertzelada gutxi ezagutzen ditugu. Idatzi zuen obra bakar honetan De Moleres eta Hariztegui eliz onesleek «Saraco iaun Vicarioa eta predicaria» bezala aurkezten dute. Tamalez, XVII. mendeko Sarako eliz agirietan badira hutsuneak: izenpeturik gordetzen diren 1609-1624 eta 1658-1697 tartekoetan ez da agertzen haren izena eta 1653-1670 tartekoak sinadura gabe dira; egia da Senpereko 1615eko bi eliz agiritan Harismendi delako bat agertzen dela, baina ez dago egiaztatzerik bera izan zenik (Etxagibel 2015: 11). J. Vinsonek (1901: xiii) Harizmendiren idazkeran oinarrituta, Axular bezala mugako herriren batekoa zela iradoki zuen. Bestalde, J. M. Barandiaranek Sarako etxe bateko atarian «Maria. 1660. IHS. Mendiondo Seme C. Harizmendi Ape-

² Horren harira esanguratsua da 1647ko J. Desmarest-en edizioan Erregina erregeordeari egindako eskaintzan autoreak adierazi ziona: «Madame vne honte & vn deffaut considerable à nostre siecle [...] que les loüanges du Createur fussent si negligées, que les Dames n'eussent dans leurs liures de Prieres que de traductions, rudes & obscures plus capables de rebuter la deuotion que de la satisfaire» (etzana guerea da), eta Teologian doktoreak ziren L'Éscuyer eta Mayre-ren eliza-onarpenean Desmarest-en lana goratu zen: «Nous les iugeons (les vers) plustost tres-vtile au salut des ames, & tres-propre pour leur faire pratiquer avec plus de suavité les exercices de la Deuotion, dont le goust, est par fois attiedy en elles». Orobak ikusten da Corneilleren edizioan Gobillon eliza oneslearen aprobazioan: «I'ay leu la traduction de l'Office de la sainte Vierge, & c. avec la Paraphrase en vers, faite par Monsieur Corneille. C'est un ouvrage qui exprime les sens des Pséumes & de prières de l'Eglise d'une manière si nette, si majestueux, & si touchante en meme temps, [...] qu'il excite la pieté dans le coeur par de saintes affections».

³ Noelac-en bigarren edizioa 1645ekoa da, *Eliçara*-ren bigarren edizioa 1663koa, *Manual*-ena 1669-ko eta Haranbururen *Debocinoa*-ren bigarrena 1642 ingurukoa.

zac» idazkuna aurkitzen zela (dela?) aipatu zuen (Etxagibel 2015: 16); beraz, baliteke idazkun hori gure idazleari egokitu izana eta Sarako Mendiondoko auzoan edo Mendiondo herrian jaio izana. *Officioac* itzulpenaz gain, 1635eko Haranbururen *Debocino escuarr-a-n* autorearen laudorioan 6/7 neurriko olerki bat idatzi zuen eta, goraxeago aipatu dugunez, hirurogeiko hamarkadan —*Officioac* argitaratu ondoren, hain zuzen— Haranbururen *Debocino-ren* 3. edizioa moldatu zuen, bere hitzetan irakurleei «arrimu hobean» heltzeko.

Officium-en edizioekin erkatuta Harizmendirenak formatua desberdina du; izan ere, latinezko hiru ofizioak nolabait batean bilduak dira, hau da, oren bakoitzean hiru ofizioetarako aldaezinak diren *Psalmu*-ei ofizio bakoitzak berezkoak dituen «antiphona», «lectio», etab. eransten zaizkie,⁴ agian argitalpenaren kostua murrizteko. Hortik, 1645ean Moretik argitaratutako *Officium Beatae Mariae Virginis* liburuan *Officium* horiek 228 orrialde betetzen zuten bitartean, Harizmendiren *Officioac* guztira 183 orritan biltzen da.

Harizmendiren bertsogintzan Haranburuk *Debocino escuarr-a-n* bigarren edizioan 8/7 neurriko bertsotan jarritako *Çazpi Salmo Penitenciazcoac*-en ereduaren zantzuak dira.⁵ Ez dakigu eskuliburuak arrakasta izan zuen, baina XIX. mendera arte nolabait desagertu egin zen. Mende horretan L. L. Bonaparte printzea ordura arte ezagututako ale bakar eta zatikazkoaren jabe egin zen. Geroztik, J. Vinsonek 1901ean berak prestatutako edizioa argitaratu zuen. Horretarako, Bonaparteren aleaz eta eskratu zuen *Officioac*-en eskuizkribaturiko kopia batez baliatu zen. Edizioaren «Avertissement»-ean (viii, ix) honela deskribatu zuen kopia:

Si je n'avais eu, sous les yeux, pour la présente réimpression, que l'exemplaire ci-dessus décrit, je n'aurais pu reproduire l'*Office de la Vierge* dans son intégrité; mais heureusement les p. 71-72, 143-144, 169-170, 177-178 et la moitié des p. 145-146 ont été conservées dans la copie manuscrite dont j'ai parlé. Copie manuscrite faite il y a cinquantaine d'années, probablement sur l'exemplaire même qui est devenu depuis le propriété du prince Bonaparte [...] La copie manuscrite, qui date environ demi-siècle a été faite avec beaucoup de soin sur un petit cahier cartonné; mais le copiste qui se préoccupait surtout de la langue ne s'est pas attaché à obtenir une reproduction aussi exact et aussi minutieuse que les bibliographes l'auraient désiré.

Baina, berregindako edizioa argitaratzear zenean S. Dogson-ek Oxford-eko Bodleian liburutegian gordetzen zen ale oso baten berri eman zion. Horren ondorioz, jatorrizkoa berak prestatutakoarekin erkatu zuenean zenbait orri, bai edukiaz bai hizkeraz, ezberdinak zirela konturatu zen, «Appendice»-n (114) adierazi zuenez:

J'ai fait prendre une copie minutieusement exacte des pages qui manquaient à l'exemplaire du prince Bonaparte; elles seront fidélement réimprimées ci-après. A ma

⁴ Adibidez, *Sexta* orenari dagokion ordena ondokoa da: / Aue Maria / Iainco Iauna / Memento. *Priman*: 1. *Offic.* çure vrrin; 2. *Offic.* O Maria; 3. *Offic.* Moysec / Ad te Dñe. *Sal.* 122. / Nisi quia Dñs. *Sal.* 123. / Qui confidunt. *Sal.* 124. / 1. *Offic.* Aña. In odorem / 2. *Offic.* Aña. Ne timeo / 3. *Offic.* Aña. Rubum / 1. 3. *Offic.* Cap. Eccles. 24 / 2. *Offic.* Cap. Luc. I. / 1. *Offic.* Othoitça. Concede misercors Deus / 2. *Offic.* Othoitça. Deus qui de beatae / 3. *Offic.* Othoitça. (*Off* 132-139).

⁵ Cf. bestela «De Profundis» 129. salmoaren hirugarren ahapaldian: *Ene vicitce gaixtora, / Beguiratcen baduçu: / Iauna çure aitcinean / Ceren duquet esporçu* (*Off* 169) eta Haranbururen *Ecen ene beccatura / Beguiratcen baduçu / Nola flaco creatura / Ceren duquet esporçu* (1690: 219).

grand surprise, le texte des pp. 71-72, 143-144, 145-146 (partie inférieure), 169-170, 177-178 est tout à fait différent de celui que portait la copie manuscrite qui on'avait servi de prototype;⁵ il est probable que cette copie avais été faite sur un exemplaire ingénieusement complété à la main par un amateur lettré et studieux; le style de ces compléments supposés est en effet plus moderne que celui de Harizmendi, et il est entaché de bas-navarrisme,⁶ si cette expression m'est permise.

Alabaina, liburuaren historia ez da hor bukatzen. Aurten, P. Salaberri Muñoak (<www.booktegi.eus>) «Bibliotheque Nationale de France»-n gordetzen den beste ale baten bertsio digitalizatua gure eskura jarri du.

2. Ikerlanaren helburua

Guk dakigularik, kopiagile ezezagunak berregindako orriez aztertzeke diraute. Eta gure asmoa izan da orri horietako testuak arakatzea ea kopiagilearen nortasunaz ezer argi dezakegun.

3. Metodologia

Gure ikerketa baino lehen badira euskal filologian egiletasunaren gainean aurreko ikerlanak. Lakarrak 1596an argitaratutako eta egile ezezaguneko *Refranes y Sentencias* liburuaren gaineko ikerketa eta edizioan literatur soziologia, realia eta batez ere hizkuntza azterketa baliatu zituen ustezko egilearen hizkera ondorioztatzeko (1996: 136-146). Mujikak (2010) *Birjina edo Donceil Christaba* eskuizkribuari buruzko ikerketak eta edizio kritikoa burutu zituen; 1783an dataturiko eskuizkribuak lau liburukan bildutako 1696 orri ditu, eta *Virginie, ou le vierge chrétienne. Histoire sicilienne, pour servir du modèle aux filles qui aspirent à la perfection* izenburu luzeko liburuaren euskarazko itzulpena da. Mujika itzultziale ezezagunari hurbiltzeko barne azterketaz, hots, hizkuntza azterketaz baliatzen da, aintzakotzat hartuta kanpokoa: papera, artxiboa, etab. ez zaiola lagungarri. Padillak (2011) *Kadett eta Bettiríño* eskuizkribuaren gainean ikerketa eta edizio kritikoa prestatu zituen. Kasu honetan 1205 orrialdeko testuak ez du datarik eta egiletasun ezagunik gabekoa da. Alabaina, Padillak datazia nolabait finkatzeko hizkuntzaz kanpoko eta barneko zertzeladak baliatzen ditu, hala nola paperaren ur marka eta Larramendiren *Diccionario Trilingüe-ri* legozkiokeen zenbait lekukotasun eskuizkribuan agertzea. Bestalde, eskuizkribuaren historiari buruz ezagutzen diren datuez, batetik, eta hizkuntza azterketaz, bestetik, egilearen hizkerari eta haren nortasunari hurbiltzeko baliatzen da.

Gure abiapuntua desberdina da. Hasteko, daukagun informazio guztia bigarren eskuko delako, Vinsonena alegia, izan ere ez dugu hark erabilitako eskuizkribuaren

⁶ Ematen du Vinsonek eskuizkribuen transkribapen lanaren ardura laguntzaineren bati eman ohi ziola, esate baterako Pouvrearen *Imitacionea*-ren eskuizkribuko I eta III. liburukien kopiak Mlle Roger-ek eta Mlle Jeantet-ek egin zizkioten, hurrenez hurren, nahiz eta azkenean berak transkribapen akatsak zuzendu behar izan zituen (Satrustegi 1978: 19). *Officioac*-en kasuan ere badirudi transkribapena beste batek egin ziola, eta ikuskatu gabe argitararazi zuen. Horrek azalduko luke Bodleian liburutegiko alea aztertu arte zergatik ez zen konturatu jatorrizko aleari falta zitzaitzion orriak «entaché de bas-navarrisme» zirela.

nondik norakoa ezagutzen, ez dakigu jatorrizkoa ala baten batek egindako kopiaren kopia zen, eta datazioari dagokionez Vinsonen baieztapen soila dugu, hots 1850 ingurukoa izan litekeela, «environ demi-siecle» (cf. § 1). Beraz, kanpoko azterketarik ezean, ekiteko bide bakarra barne azterketa da: testuen azterketa formala, eta hizkuntza azterketa, hain zuzen. Azken hau nahiko mugatua, aintzakotzat hartuta kopiagileak berregindako testuek soilik zortzi orrialde eta erdi betetzen dituela, ez asko non-bait hizkuntza azterketa zehatzik egin ahal izateko.

Ikerketan Moretik 1645ean argitaratutako *Officium Beatae Mariae Virginis latinezko* testua, Harizmendiren *Ama Virginaren hirur officioac-en* Bibliotheque Nationale de France-k digitalizatutako alea gehi Vinsonen edizioa⁷ erabili ditugu. Kopiagileak berreraikitako testu bakoitzari legokiokeen latinezko bertsioa, Harizmendirena eta kopiagilearena —azken honena letra etzanez— hiru zutabeko tauletan bildu ditugu (cf. § 6).

3.1. Testuen azterketa formala

Testuen azterketa formaletik ondoko zertzeladak aipagarri dira:

- Kopiagileak testuak osatzeko ezinbestez latinezko *Officium* batera jo behar izan zuen (agian egunero erabiltzen zuenra). Izan ere, «Lectio iij» irakurketako «tu autem Dómine miserere nobis. R. Deo gratias» itzultzeko (cf. § 6. I) Harizmendik *Badariac, ó Iauna, çuc euçu gutçaz pietate. R. Iaincoari esquer* baliatu zuen. Kopiagileak, Harizmendiren itzulpenea ezagutu gabe, haren hitzez hitzko itzulpen bera eman zion; harrigarria, aintzakotzat hartuta euskal literaturan *badariac* soilik Etxeberri Ziburuokoak eta Harizmendik erabili zutela (cf. *OEH*, s.v. *badarik*). Gertatu bide zena izango zen latinezko aurreko orrialdean ere, hots, «1. Lectio. In Omnibus. Eccl. 24» irakurketaren bukaeran lelo bera agertzen dela —«tu autem Dómine miserere nobis. R. Deo gratias» (*Officium* 1645: 17)— eta kopagileak zeukan *Officioac-en* kopian Harizmendik harrak rako emandako itzulpenea kopiatu zuela, besterik ez.
- Harizmendik *Psalmus* 127ko «Ecce sic benedicatur homo: qui timet Dóminum» eta «Benedicat tibi Dóminus ex Sion: & videas bona Ierúsalem» bertsetak bere itzulpenean bi ahapaldi desberdinetan eman zituen bitartean, kopagileak biak batean bildu zituen (cf. § 6. II).
- Kopiagileak berezko trebezia erakusten du prosazko latin testu bat 8/7 neurriko lau lerroko bost ahapaldi bihurtzean (cf. § 6.V, 1-21).
- «De Profundis» salmoan (cf. § 6. IV) «iniquitátes» hitzari legokiokeen ordaina *Qatequiei* da. Vinsonen edizioko «Corrigenda»-n bildu ez bada ere, inprenta huts bide da. *Iniquitate* mailegua Leizarragak (*Lu XIII 27*) eta Tartasek (*Onsa 122*) erabili zuten, besteak beste (cf. *OEH*, s.v. *inikitate*). Gure ustez, eskuiz-

⁷ Vinsonen edizioa 75 alekoa izan zen. Guk erabilitako 14. alearen bertsio digitalean (liburuklik. euskadi.eus) 10, 11, 56 eta 82 zenbakidun orrialdeak errepikatzen dira; berriz, 58, 84, 93 eta 94 zenbakikoak falta dira, eta azken bi hauek Bonaparteren alean falta ziren 177-178. orrialdeei dagozkie, hain zuzen. Ez dakigu akatsa digitalizazioan ala inprentan gertatu zen. Horregatik, Urquijo bildumaren 57.a eta Hordagok faksimilea argitaratzeko erabili zuen 30. alea ere baliatu ditugu.

kribuan agertzen zena *Iniquitateei* izan liteke (*Qatequi-n Iniquitate-ren qui eta te* silabak behintzat biltzen dira). Kontua da kopiagileari latinezko hitzarentzat ez zitzaiola beste ordainik bururatu⁸ eta *Iniquitateei çagozquenean* bertsoa nolabait ondu gabe utzi zuen 12 silaba izateagatik metrikak huts egiten ziolako.

3.2. Hizkuntza-azterketa

Grafiei dagokienez esan daiteke ez dela alderik Harizmendiren grafien eta kopialleen artean. Ematen du kopiagilea Harizmendiren grafiei eusten saiatu zela. Hori garbi agertzen da herskari hasperenduna idazteko <cc> erabilera, izan ere garaiki-deak izan bide ziren Bonapartek bildutako eskuizkribuetan⁹ <kh> gehienetan, eta <kh> / <ck> txandaketak noizean behin agertzen dira, baina behin ere ez <cc>: esaterako, Duvoisinen itzulpenetan: *khea, ihusi; Hazparneko Doktrina-n: khentceco, likhiski, lekhu / leku; Ustaritzeko Doktrina-n: ihusi, ekharri, aurkitu / aurkhitu; Iribarnegarayren itzulpenetan: sukhar / sukar, khusi / ikusgarri; Baigorriko Doktrina-n: ihus / ikus, lekhu / leku*; etab.

Berriz, frikari bizkarkarirako <c>a,o,u / <c>e, i eta afrikatu apikarirako <x> grafiak baliteke berezkoak izatea garaiko idazkietan arruntak izan ez arren batzutan agertzen direlako:

- <c> / <z>a,o,u: oro har <z> grafia da nagusi, esateko Duvoisinen itzulpenetan eta *Ustaritzeko Doktrina-n*. Orobat *Baigorriko Doktrina-n* eta *Iribarnegarayren* itzulpenetan, nahiz eta bietan txandaketan ere agertzen dira: *beçala / bezala, zure / çure* eta *içorra / izorra*, hurrenez hurren. Ordea, *Hazparneko Doktrina-n* orokorrean <c> agertzen da: *goçatu, çorrac*, eta kasu batzuetan txandaketak ere: *içan / izan*. Kopiagilearen testuetan ere holako txandaketa bat agertzen da: *vrrin goçoa* (cf. § 6. I, 22) / *vrrin gozoa* (cf. § 6. II, 33).
- <c> / <z>e, i: idazleek nagusiki <c> erabili zuten, nahiz eta kasu batzuetan <z> ere: Duvoisinen itzulpenetan *cer, baicen*, bai eta txandaketak ere: *guciei / guziei, ciphuko / ziphu; Hazparneko Doktrina-n: cer, bici, cerüetaat; Ustaritzekoan: cein / zein, bereciki / bereziki; Baigorrikoan: cehatuz, guthicia*. Berriz, *Iribarnegarayren* itzulpenetan <z> da nagusi, baina noizean behin <c>-z ere baliatu zen: *ezen / ecen, certaz*.
- <x> / <ts>: oro har idazleak afrikatu apikarirako <ts>-z baliatu ziren, baina batzuetan <x>-z txandaketan: esateko, Duvoisinen itzulpenetan: *sinhex, ebaxiko, ixasorat / itsasoan; Ustaritzeko Doktrina-n: exaiac / etsaietatik, hux / huts, Baigorrikoan: sinhetsi / sinhixi, etsayain / exai*, *Iribarnegarayren* itzulpenetan: *exaiak / etsaia, axein / atseinetan*.

Hizkuntz ezaugarriak hiru motakoak dira:

⁸ Haranburuk *faltac* (Deb 1635: 347) eta *bekhatura* (Deb 1690: 219) baliatu zituen, eta Etxeberrik ere *bekhatura* (Eliç 339).

⁹ Atal honetako grafiak *Bonaparte ondareko eskuizkribuak*, *Lapurtera-2* (Pagola 1994a: 461-517), eta *Bonaparte ondareko eskuizkribuak*, *Mendebaldeko behe-nafarrera* (Pagola 1994b: 249-283) liburueta-tik atereak dira.

3.2.1. Harizmendiren eta kopiagilearen testuetan Iparraldean ohikoak direnak

Ezaugarria	Harizmendiren testuetan	Kopiagilearen testuetan
Hasperena	<i>herstura</i> (IV, 8), <i>saihexean</i> (II, 14), <i>mahax</i> (II, 13), <i>bilha</i> (IV, 42)	<i>hartacotz</i> (IV, 17), <i>oihua</i> (IV, 6), <i>çuhaitz</i> (II, 15), <i>ilhumbetic</i> (IV, 34)
Herskari hasperendunak [kh]: <cc> [th]: <th>	<i>iccus</i> (II, 26), <i>beccataria</i> (IV, 28) <i>botherexu</i> (II, 6- 21), <i>baithan</i> (IV, 25)	<i>iccusico</i> (II, 17), <i>eccarri</i> (V, 31) <i>othoitça</i> (IV, 2), <i>athea</i> (V, 29)
Ozen ondoko frikaria Ablatibo plurala: <i>-taric</i> Bizidun leku-kasuak: <i>baita-</i>	<i>dabilçan</i> (II, 6), <i>esporçu</i> (IV, 14-20) <i>Completetaric</i> (V, 36) <i>çure baithan</i> (IV, 25)	<i>ençün</i> (IV, 5), <i>Iaunçat</i> (IV, 22) <i>beheretaric</i> (IV, 4) <i>çu baithan</i> (IV, 19), <i>Iauna baithan</i> (IV, 27) <i>bethicotz</i> (IV, 20)
Adlatibo destinatiboa: <i>-kotz</i> <i>ene</i> posesiboa <i>egon-en</i> Nor Nori Aditzoinaren erabilera <i>-en n-z</i> amaitutako partizipioen geroaldian <i>*edun-en</i> adizkiak: <i>-u-</i> Muga adlatiboa denborazko perpausetan	<i>seculacotz</i> (I, 1) (II, 47), (IV, 3-6) <i>badagotçu</i> (I, 32), <i>nagotçu</i> (IV, 4) <i>iccus</i> (II, 26) <i>iraunen</i> (IV, 26) <i>baduçu</i> (IV, 12), <i>duquet</i> (IV, 14) <i>diteino</i> (IV, 24)	(IV, 6-10-18) <i>dagoco</i> (IV, 25) <i>benedica</i> (II, 21), <i>beha</i> (IV, 12) <i>ianen</i> (II, 8), <i>içanen</i> (II, 9) <i>du</i> (IV, 16-18), <i>ditut</i> (IV, 40). <i>çareno</i> (II, 24)

3.2.2. Elkarrengandik bereizten dituztenak

Ezaugarria	Harizmendiren testuetan	Kopiagilearen testuetan
Linschmann-Aresti legea	<i>ceure oneguiaz baduçu salbatuco</i> (IV, 33), <i>emaçu ceure gracia</i> (V, 21)	<i>Noiz ere çure eguilea çuc eguin baitcinuen</i> (V, 12-13)
<i>e- / i-</i> partizipioa	<i>ibili</i> (IV, 43)	<i>ebili</i> (IV, 43)
<i>izan-en</i> Nor adizkiak	<i>çaren</i> (II, 33)	<i>cira</i> (II, 9)
<i>izan-en</i> Nor Nori adizkiak	<i>çaitçan</i> (II, 23), <i>natçaiçu</i> (IV, 17), <i>çaitçun</i> (IV, 27), <i>çaida</i> (V, 16)	<i>çautçu</i> (II, 12), <i>çaucu</i> (IV, 29)
<i>*eradun-en</i> Nor Nori Nork adizkiak	<i>darocu</i> (II, 42), <i>darot</i> (IV, 19)	<i>datçut</i> (IV, 3), <i>baina darotçula</i> (V, 18)
Lexiko aldaerak	<i>beharrioc</i> (IV, 7)	<i>belarria</i> (IV, 7)

Esan daiteke *belarria* ustekabekoa dela. XVI. mendeaz geroztik Iparraldeko testuetan *beharria* erabili da. OEH-n (s.v. *belarri*) *beharria* aldaera oro har Hegaoaldekotzat hartzen da, salbuespen bakarra Lapurdiko kostaldeko hizkera izanik. Jakina, eskuizkribuaren transkribapenaren hutsa izan liteke, edo inprintakoa. Linschmann-Aresti legea betetzeari dagokionez, kopiagilea posesibo arruntaz baliatu zen espero zen bezala.¹⁰

¹⁰ XVII. mendean lapurtar idazle batzuk Linschmann-Aresti legea ez betetzen hasi ziren: esateko Harizmendiren eta Argainaratzentz idazkietan horrelako adibide asko agertzen dira, eta D'Urtek soilik bi al-diz bete zuen. Hortik aurrera Iparraldean posesibo arrunta eta indartuaren arteko banaketan lehengoaren alde egin zuten (Sarasola 1979: 437-438).

Gainerakoak, hots, *cira*, *ebili*, *caucu*, *cautcu* eta *datçut* Harizmendiren kostako lapurteratik ekialderagoxe den hizkera batekoak ziren ondoren azaltzen denez.¹¹

Hasteko, guztiak Joannes Oxalde¹² bertsolari behenafarraren (Bidarrai, 1814-1897) kopletan agertzen dira (cf. *Euskal Klasikoen Corpusa*): *datzut* («Beranteko urrikiak»), *zauku* («Amodioa zer den»), *zira*, *ebilten*,¹³ *zautzu* («Agur adiskidia, Jinkoak egun hun»). Baino Oxalderenak ez dira lekukotasun bakarrak:

—datçut

Caminoren arabera (2008: 137) dagoeneko XVIII. mendean behenafarrerazko idazkietan *eradun-en forma klasikoetako -era- gabeko adizkiak erabiltzen hasi ziren; esateko, Laneufville-ren katiximan *daucogu* ‘diogu’, *baitaut* ‘baitit’, eta XIX. mendean -era- guztiz desagertzen da, esateko *Donamartiriko katixima-n*: *dauzkitzut* ‘dizkizut’, *datazula* ‘didazula’, *dauku* ‘digu’.

Berrikuntza honen gunea zein izan zen ez dago argi, beste hizkera batzuetara ere hedatua baitzen Bonaparte ondareko eskuzkribuetan erakusten denez:

Euskalkia	daro-	dau-	da-	dai / dei-
1. Lapurtera 1.1. Bertakoa <i>Ainhoako Doktrina</i> (Duvoisin)		<i>Eskeintzen dauzkitzut</i> (<i>Kon Aih</i>) <i>emain dautazula</i> (<i>Kon Aih</i>)	<i>barkhatuko dazkidatzula</i> (<i>Kon Aih</i>)	
<i>Sarako Doktrina</i> (Goyetche)	<i>Esquaitzen darozkitzut</i> (<i>Con S</i>)	<i>emanen dautazula</i> (<i>Con S</i>)	<i>barkhatuko dazkidatzula</i> (<i>Con S</i>)	
1.2. Literarioa <i>Apokalipsia 2</i> (Duvoisin)	<i>kenduko darotzut</i> (II 5) <i>emanen darotzut</i> (II 10)			
1.3. Nahastua <i>Arrangoitzeko Doktrina</i> (Duvoisin/ Ezezaguna)		<i>emaen dautazula</i> (<i>Kon Arr</i>)	<i>Eskeintzen dazkitzut</i> (<i>Kon Arr</i>) <i>barkhatuko dazkidatzula</i> (<i>Kon Arr</i>)	

¹¹ Hizkuntz ezaugarri horien eremuak aztertzeko R. M. Pagola buru duen *Tesitek* taldeak digitalizatutako Bonaparte ondareko eskuzkribuak baliatu ditugu.

¹² Oxalderen «Canta Berriac» Bonaparteren mendebareko behenafarraren Baigorriko azpieuskalkiaren eskuzkribuen artean sailkatuta dago.

¹³ 1890ean ondutako *Agur adiskidia*, *Jinkoak egun hun* olerkian behenafarreraz eta zubererazko ahapaldia txandakatzen dira, eta *ebilten* zubereraz idatzitako *Egun oroz nitzozü hüilantik ebilten* ahapaldian agertzen da, hain zuzen. Bestalde, berezkoa ez bide zitzaien *ibili* aldaera ere erabili zuen: *zen ibili* («Carrot Presidentaren heriotza»), *ezbazira ibiltzen* («Beskoitzeko Pestetan»), horren arrazoia haren bertso hizkeran Ademak ahal izan zuen eraginean zetzake; izan ere, 1867ko Lore jokoetan sariztatutako *Xuriko* olerkia Ademak Oxalderi orraztatu zion (Charriton 1990: 35-37).

Euskalkia	daro-	dau-	da-	dai / dei-
2.Mendebaldeko Behenafarrera 2.1. Lapurdikoa <i>Hazparneko Doktrina</i> <i>Ustaritzeko Doktrina</i>		<i>manatzen daucute</i> (Dot 3 Hz 21.G) <i>Eskaintzen dauzkitzut</i> (Kon U)	<i>barkhatu dazkiaatzula</i> (Kon U) <i>emain daztazula</i> (Kon U)	
2.2. Baigorrikoa <i>Baigorriko Doktrina</i>		<i>eskaintcen dauzkitzut</i> (Con Bai)	<i>eman daazula</i> (Con Bai) <i>barkhatuco dazkidaazula</i> (Con Bai)	
<i>Apokalipsia</i> (Iribarnegaray)		<i>emain dautzut</i> (II 10) <i>behar dauzkitzut</i> (II 14)		
<i>San Mateo Eban-gelioa</i> (Iribarnegaray)			<i>galdeiten daazu</i> (XIX 17)	
3.Ekialdeko Behenafarrera 3.1. Aturrikoa <i>Urketako Doktrina</i> (Noele)		<i>emaan dautazula</i> (Con Ur) <i>Eskentzen dauzkitzut</i> (Con Ur)	<i>barkhatuko dazkidaatzula</i> (Con Ur)	<i>bihurtzen daizkitzut</i> (Of Ur) <i>ofritzen daitzut</i> (Of Ur)
3.2. Garazi-Amikuzeakoa <i>Amikuze-Dona-paleukoDoktrina</i> (Cazenave)		<i>Ofeitzen dauzkitzut</i> (Kont A D)	<i>barkhatuko dazkiaatzula</i> (Kont A D) <i>emain datazula</i> (Kont AD)	
<i>Bardozeko Doktrina</i> (Celhabe)		<i>Ofreitzen taoutzut</i> (Count Br) <i>barkatuco daouztatzula</i> (Count Br) <i>emaen daoutazula</i> (Count Br)		
<i>S. Mateoren Eban-gelioa</i> (Cazenave)		<i>erten däutzut</i> (XVI 18) <i>itzuliko däuzkitzut</i> (XVIII 26)		

Euskalkia	daro-	dau-	da-	dai / dei-
4. Zuberera <i>Atharratzeko Doktrina</i> (Inchauspe)				<i>Eskentzen deitzüt (Kont Ath) Pharkatuko deitzatzüla (Kont Ath) emanen deitazüla (Kont Ath) Eskentzen deitzut (Kun Bx) pharkatüko deitzatzula (Kun Bx) emanen deitazüla (Kun Bx) eracouxiren deizut (XVII 1) erranen deizut (XVII 7)</i>
<i>Barkoxeko Doktrina</i> (Inchauspe)				
<i>Apokalipsia</i> (Inchauspe)				
5. Iparraldeko Goi Nafarrera 5. 1. Baztangoa <i>Elizondoko Doktrina-1</i> (Echenique)			<i>ofrezitzen dazquitzut (Act Bz) barcatuco daztatzula (Act Bz) maín datazula (Act Bz)</i>	
<i>Asencion de la S. Virgen</i> (Goyeneche)			<i>erraten dacutela (Maria I) galde eguiñen datazue (Maria I) galde eguiten ditzuet (Maria I)</i>	

Horrenbestez, lapurteraz *daro- / dau- / da-*, eta behenafarreraz *dau- / da- / dai-* banaketak gertatzen ziren. Berriz, zubereraz forma bakarra *dei-* zen eta Baztango azpieuskalkian *da-*.

—ebili

Caminoren arabera (2008: 137-138) behenafarreraz XVIII. mendean hasitako *e- > i-* aditz aurritzkiaren bilakaera XIX. mendean gauzatua zen: *igorri* («Donamar-tiriko katixima»), Salaberryk itzulitako San Mateoren Ebangelioan: *ibilten, igorten*, berriz Iribarnegarayk ebangilio beraren egindako itzulpenean: *eiltzera, eiltzen*, baina *igorten*. Bonaparte ondareko eskuizkribuetan *ebili / ibili* banaketa honela agertzen da:

Euskalkia	Eibili	ibili
1. Lapurtera 1.1. Bertakoa <i>Ainhoako Doktrina</i> (Duvoisin) <i>Donibane-Lohitzuneko Doktrina</i> <i>Sarako Doktrina</i> (Goyetche) 1.2. Literarioa <i>Apokalipsia</i> 2 (Duvoisin)		<i>noikin ibili den</i> (<i>Kob Aih</i> 5. I) <i>norekiñ ibilli den</i> (<i>Kob DL</i> 5. I) <i>noikin ibili den</i> (<i>Conf S</i>) <i>ibiliko dira</i> (III 4), <i>ibiliko dira</i> (XXI 24)
1.3. Nahastua <i>Arrangoitzeko Doktrina</i> (Duvoisin/ Ezezaguna)		<i>noekin ibili den</i> (<i>Koo Arr</i> 5. I)
2. Mendebaldeko Behenafarrera 2.1. Lapurdikoa <i>Hazparneko Doktrina</i> <i>Ustaritzeko Doktrina</i> 2.2. Baigorriko <i>Baigorriko Doktrina</i> <i>Apokalipsia</i> (Iribarnegaray)	<i>nookin eili den</i> (<i>Coo Bai</i>) <i>eiliko dira</i> (III 4), <i>eiltzen ziren</i> (XXI 24)	<i>nookin ibili den</i> (<i>Coo Hz</i> 5. I) <i>noikin ibili den</i> (<i>Coe U</i> 5. Ih.)
3. Ekialdeko Behenafarrera 3.1. Aturriko <i>Beskoitzeko Doktrina</i> (Mendi-boure) <i>Urketako Doktrina</i> (Noele) 3.2. Garazi-Amikuzeak <i>Amikuze-Donapaleuko Doktrina</i> (Cazenave) <i>Bardozeko Doktrina</i> (Celhabe) <i>Apokalipsia</i> (Cazenave)		<i>nookin iili den</i> (<i>Coo Bs</i> 5. I.) <i>nookin ibili den</i> (<i>Coo Ur</i> 5. I) <i>noëkin ibili den</i> (<i>Koë AD</i> 4. I.) <i>noüekin ibili den</i> (<i>Coo B</i> 5. A.) <i>iliko tuk</i> (III 4), <i>ibiliko tzu</i> (XXI 24)
4. Zuberera <i>Atharratzeko Doktrina</i> (Inchauspe) <i>Barkoxeko Doktrina</i> (Inchauspe) <i>Apokalipsia</i> (Inchauspe)	<i>nureki ebili den</i> (<i>Kof Ath</i> 4. I) <i>nureki ebili den</i> (<i>Kof Bx</i> 5. I) <i>ebilikidira</i> (III 4), <i>ebilikidira</i> (XXI 24)	

Beraz, ematen du *ebili* zubereraz gain mendebaldeko behenafarreraren Baigorriko azpieuskalkiari zegokiola.

—çautçu, çaucu

Pikabeak (1993: 55-56) *zai-* / *zau-* Nor-Nori adizkiei buruz ondokoa adierazten du: behenafarreraz *zau-* iadanik Etxeparengandik erabiltzen zen. Lafitten ustez behenafarreraz *zai-* zen jatorrizko forma, baina *zaut*, *zauk*, etab. *daut*, *dauk*, etabarrekin analogiaz sortu ziren eta haien erabilera zenbait eremutara zabaldu zen. XIX. mendean *zau-* laguntzaileak lapurterara ere hedatu ziren bi arrazoirengatik: Lafittek aipatutako analogiaren indarraz, eta behenafarrerazko zenbait aditz laguntzaileren eraginez. Ondorioz, idazle lapurtar batzuk bereganatu zuten, esateko Duhaldek eta Arbelbidek; berriz beste batzuk —Duvoisin, Elissamburu, Hiribarren, Joannategi eta Laphitz— *zai-* zaharrari atxikitu zitzaitzakion. Bonaparte ondareko eskuizkribuetan banaketa honela agertzen da:

Euskalkia	<i>zai-adizkiak</i>	<i>zau-adizkiak</i>
1. Lapurtera 1.1. Bertakoa <i>Ainhoa Doktrina</i> (Duvoisin)		<i>emaiten zautan</i> (<i>Kont F Aih</i>)
<i>Donibane-Lohizuneko Doktrina</i>	<i>konbeni bazait</i> (<i>Kob DL 4. I</i>)	
<i>Sarako Doktrina</i> (Goyetche)	<i>heldu zaikun</i> (<i>Doc 3. S</i>)	
1.3. Nahastua <i>Arrangoitzeko Doktrina</i> (Duvoisin / Ezezaguna)	<i>heldu zaikun</i> (<i>Dot 4. Arr</i>)	<i>emaen zautan</i> (<i>Kont F Arr</i>)
2. Mendebaldeko Behenafarrera 2.1. Lapurdikoa <i>Hazparneko Doktrina</i>		<i>Cer çaucu manatüa?</i> (<i>Dot 3. Hz 19. G</i>) <i>conbeni baçaut</i> (<i>Coom Hz 3. I.</i>)
<i>Ustaritzeko Doktrina</i>	<i>eman zaitan</i> (<i>Cont F U</i>)	<i>Zer manatzen zauku hor</i> (<i>Dot 3. U 20. G</i>)
2.2. Baigorrikoa <i>Baigorriko Doktrina-n</i> <i>Yonasen Profezia</i> (Iribarnegaray)		<i>emain zautan</i> (<i>Cont F Bai</i>) <i>nundik yin othe zaukun</i> (1. Kap<itulia> 7)

Euskalkia	<i>zai-adizkiak</i>	<i>zau-adizkiak</i>
3. Ekialdeko Behenafarrera 3.1. Aturrikoa <i>Beskoitzeko Doktrina</i> (Mendi-boure) <i>Urketako Doktrina</i> (Noële)		<i>combeni balin bazaut (Coos Bs)</i> <i>heldu çaukun (G 4. Bs 12. I)</i> <i>emaan zautan (Cont F Ur)</i> <i>combeni baçautçu (Coos Ur)</i>
3.2. Garazi-Amikuze koa <i>Amikuze-Donapualeko Doktrina</i> (Cazenave) <i>Bardozeko Doktrina</i> (Celhabe)		<i>emaïn zautan (Kon AD)</i>
<i>Poema Bilduma</i> (Jaureguiberry)	<i>zaizkit tontotzen (Makila 2)</i> <i>kombeni zaiku (Pethan 7)</i>	<i>jiten zaukun (Do 4. AD 12. I)</i> <i>emana izaen zaoutan (Count F Br)</i> <i>koumeni balin bazaout (Coos Br 3. A)</i>
4. Zuberera <i>Atharratzeko Doktrina</i> (Inchauspe) <i>Barkoxeko Doktrina</i> (Inchauspe)	<i>emanen zaitan (Kont F Ath)</i> <i>sori bazait (Kof Ath 3. A)</i> <i>emanen zaitan (Kunt F Bx)</i> <i>sori bazait (Kof Bx 3. I)</i>	

Honen arabera, *zai* / *zau*- banaketa gauzatzen ez ziren hizkerak zuberera eta men-debaldeko behenfarreraren Baigorriko azpieuskalkia dira: lehenengoan *zai-* zaharra bakarra da eta bigarrenean *zau-* berrikuntza.

-cira

zara / zare / zira banaketa Bonaparte ondareko eskuizkribuetan honela agertzen da:

Euskalkia	Çara	Çare	Cira
1. Lapurtera 1.1. Bertakoa <i>Ainhoaoko Doktrina</i> (Duvoisin) <i>Donibane-Lohitzuneko Doktrina</i>	<i>benedikatu zaa (Agur Maria)</i> <i>Zertako zeinatzen zaa? (GD DL 10. G)</i>	<i>zaela Aita (Fedezko Ata)</i> <i>zeruetan zarena (Gure Aita)</i> <i>ezti zarena (Salbea)</i> <i>benedicatua zae (Agur Maria)</i>	
<i>Sarako Doktrina</i> (Goyetche)	<i>Guiristinua zara? (GD S)</i> <i>ceina bici baitzaa (YS)</i>	<i>Certaco ceinatcen zae? (GD S 10. G)</i>	
1.2. Literarioa <i>Apokalipsia 2</i> (Duvoisin)		<i>ephela baitzare (III 16)</i> <i>hila izatu baitzare (V 9)</i>	
1.3. Nahastua <i>Arrangoitzeko Doktrina</i> (Duvoisin/ Ezezaguna)	<i>benedikatuya zaa (Agur Maria)</i> <i>Zetako... zaa kopetan? (GD Arr)</i>	<i>noekin mintzo zae? (Dot 2. Arr 29. G)</i> <i>zaela Aita (Fedezko ata)</i>	
2. Mendebaldeko Behe-nafarrera 2.1. Lapurdikoa <i>Hazparneko Doktrina</i>			<i>Guiichtino cia (GD Hz 1. G)</i> <i>Certaco ceinatcen cia copetan? (GD Hz 11. G)</i>
<i>Ustaritzeko Doktrina</i>		<i>ona zaelaic (Cont F U)</i> <i>zeruietan zarena? (Dot 2. U 22. G)</i>	<i>beneikatia zira (Agur Maria)</i> <i>Giristino zira (Giristino legia)</i>
2.2. Baigorrikoa <i>Baigorriko Doktrina</i>			<i>zerietan zirena (Gure Aita)</i> <i>beneikatia zira (Agur Maria)</i> <i>Dignos zira (V 9)</i> <i>hila izan baitzira (V 9)</i>
<i>Apokalipsia</i> (Iribarnegaray)			

Euskalkia	Çara	Çare	Cira
3. Ekiäldeko Behenafarrera 3.1. Aturriko <i>Beskoitzeko Doktrina</i> (Mendiboure)			<i>Guüstino cieé? (GL Bs)</i> <i>guiistino ciela (GLB Bs)</i>
<i>Urketako Doktrina</i> (Noele)			<i>Zetaco zeinatzen zie belarriin? (GD Ur)</i> <i>beneikatui zie (Agur Maria)</i>
3.2. Garazi-Amikuze-ko <i>Amikuze-DonapaleukoDoktrina</i> (Cazenave)			<i>benedikatia zira (Agur Maria)</i> <i>Zertako señatzen zira belarrian? (GD AD 10. G)</i> <i>beneicatia zie (A'our Maria)</i> <i>baziela Aita (Fedezco Ata)</i> <i>Gai zira (V 9)</i> <i>hila izan baizira (V 9)</i>
<i>Bardozeko Doktrina</i> (Celhabe)			
<i>Apokalipsia</i> (Cazenave)			
4. Zuberera <i>Atharratzeko Doktrina</i> (Inchauspe)			<i>benedikatü zira (Pater noster)</i> <i>nureki mintzo zira (JK Ath 4. G)</i> <i>benedikatu zira (Pater noster)</i> <i>Khiristi zirela (JK Bx)</i>
<i>Barkoxeko Doktrina</i> (Inchauspe)			
<i>Apokalipsia</i> (Inchauspe)			<i>Haizu zira (V 9)</i> <i>erborik izan beitzira (V 9)</i>

Horrenbestez, *zira* mendebaldeko behenfarreraren Baigorriko azpieuskalkian, ekiäldeko behenfarreraz eta zubereraz bakarra da. Horren guztiaren ondorioz, badirudi *cira*, *zau-*, *da-* eta *ebili* biltzen zituen hizkera mendebaldeko behenfarreraren Baigorriko azpieuskalkia zela.

3.2.3. Bakoitzak erabilitako ezaugarriak

Ezaugarria	Harizmendiren testuetan	Kopiagilearenak
*-gidi- erroa <i>egin</i> -en supletiboa Genitiboa izenaren eskuinetara	<i>ecin daidiquegunoc</i> (III, 5)	<i>belarria çure bihotçarena</i> (IV, 7) <i>oihua ene othoitçarena</i> (IV, 9)

Harizmendik erabilitako —bere garaian iadanik arkaismoa zen— *-gidi*-ren ordez kopiagileak «non valemus» itzultzeko *eguiten ahal eztugunoc* (cf. §. III, 4) baliatu zuen. Bestalde, aipagarriak dira «De Profundis» salmoaren bigarren ahapaldian diren mugatzaile hiperkarakterizazioak eta genitiboa izenaren eskuinean agertzea: *Idecaçu belarria / Çure bihotçarena / Aditcecotçat oihua / Ene othoitçarena* (cf. § 6. IV, 7-10). Nolabait Etxeberri Ziburukoaren metrika baliabideak gogorarazten dizkigute: esaterako, *Enea galdea* hiperkarakterizazioari dagokionez:¹⁴ *O Saindu titcha onezcoac / Orren othoi enea / Iaunari dioçoque / Laudaraci galdea* (Eliç 4) eta *Ezcurreric eşagun da haritz larraiñecoa, / Bere fruituric sagarra, bai beretic ficoa* (Man I 43). Horrezaz gain, salmo bereko *Eta harc erosico du / Israël beccatutic* (cf. § 6. IV, 31-32) bertsoak Etxeberriren *Vrricalduric erossi / Duçu ceure poplua* (Eliç 255) bertsoaren antza du, gure ustez. Beraz, baliteke Harizmendirenaz gain Etxeberriren idazlanak ere ezagutu izana. Zertzelada hauek kopiagilea erlijio gaietan ondo jantzita izan behar zela pentsarazten digute.

4. Kopiagilea izateko hautagaiak

Honaino ikusitakoaren arabera, esango genuke norbaitek kopagilea izateko ondoko ezaugarriak izan beharko lituzkeela: apaizgaitegiren batean hezia izana, behe-nafarreraren Baigorriko azpieuskalkiaren hiztuna eta olertizalea. Heziketa baldintzak kopiagilearen sortze urterako muga bat dakar berarekin; izan ere, Vinsonen ustearen arabera (cf. § 1) kopia 1850 inguruaren egin zen, ziurrenik Bonaparteren aletik hark eskuratu baino lehen. Aintzakotzat hartuta gure hipotesiaren arabera kopagilea eliz-gizon bat izan zela, beranduenez XIX. mendeko bigarren hamarkadaren amaieran edo hirugarrenaren hasieran jaio behar izan zen, apaizgaiak 25 urte ingururekin apaiztu ohi baitzitzten. Dendarik gabe, Baionako¹⁵ eta Larresoroko¹⁶ apaizgaitegietan ikasi zutenen artean baldintza horiek beteko lituzketenak asko izan litezke, baina datu

¹⁴ Oihenartek *Enea eta Galdea* mugatzaileaz markatzeagatik Etxeberri kritikatu zuen (1665: 39).

¹⁵ Baionako apaizgaitegia 1722an eraiki zen. Iraultzaren garaian itxi eta ospitale bihurtu zuten. Eli-zak eta Frantses Errepublikak adostu zuten konkordatuaren ondorioz 1801az geroztik berriro apaizgaitegi bezala ireki zen, 1906an Frantses Estatuak itxi eta eraikinaz jabe egin zen arte.

(www. fr.wikipedia.org/wik/Séminaire de_Bayonne)

¹⁶ Larresoroko apaizgaitegi txikia 1733an Jean Daguerre apaizak eraiki zuen. 1792an armada iraul-tzailea eraikinaz jabetu zen eta ospitale bihurtu zuen. 1818an Sabarots, Ustaritzeko erretoreak frantses gobernuari erosi zion, eta 1820an abian jarri zuten berriro. XIX. mendean inguruneko heziketa erakunde bakarra zen, eta antzoki bat, fisika eta kimika laborategiak, ornitologia museoa eta liburutegia bezalako baliabideak zituen, besteak beste. 1906an Estatuaren jabego bihurtu zen (www.sfxustaritz.fr). Labayenen arabera Larresoroko apaizgaitegian Lapurdiko gazte nabarmenenak biltzen ziren «Baccalauréat», Humanitateak eta apaiztarako gertutzeko (1955: 26).

gehiagorik ezean hautagaiaik Iparraldeko idazle ezagunen artean bilatzena mugatu behar dugu, nahiz jakitun egon berreraikitako testuak bere burua idazle gisa agerian erakutsi nahi izan gabe anonimatuaren geratu zen norbaitenak izan litezkeela.¹⁷

Hortik, ezarritako baldintzen bat ez betetzeagatik ondokoak kanpoan geratuko lirateke:

- Eliz heziketa baldintzak Jean Baptiste Larralde hazpandarra (1804-1870), Joanes Oxalde bidarraitarra (1814-1897) eta Leon Elissamburu saratarra (1816-1861) bezalako olerkari laikoak, eta Altzürükuko Jean Baptiste Archu idazlea (1811-1881) kanpoan utziko lituzke.
 - Baigorriko azpieuskalkiko hiztuna izan beharrak garaiko lapurterazko idazleak baztertuko lituzke, hala nola apaizak izan ziren Martin Goyhetche urruñarra (1791-1859), Jean Martin Hiribarren azkaindarra (1810-1896) eta Jean Baptiste Camousarry ziburutarra (1815-1842). Orobak Lapurdiko mendebaldeko behenafarrera berezko hizkera edo bereganatua bide zuten Maurice Harriet haltsuarra (1814-1904), Senpereko Gratien Adema «Zalduby»¹⁸ (1828-1907), Jean Gorostarsou ezpeletarra (1829-1866), guztiak apaizak, eta apaizgai izandako Jean Pierre Duvoisin ainhoatarra¹⁹ (1810-1891). Hizkerak Emmanuel Inchauspe apaiz atharratzearrari ere (1815-1902) huts egingo lioke.
 - Hizkerak eta adinak Martin Lapeyre (1842-1894) apaiz azkaindarra, Isturtzeko Basile Joannateguy apaiza (1837-1921) eta Jean Pierre Arbelbide apaiz zarotarra (1841-1905) baztertuko lituzkete.
- Michel Elissamburu Indart fraide salletarrarena (1826-1895) kasu berezia da. Izan ere, haren biografiaren arabera (Lasa 1995: 745-766) hasiera batean lau baldintzak beteko lituzke: Heletan jaio eta haurtzaroa han eman bide zuen. 1838 inguruan aitaren lana zela-eta familia Baionatik hurbil den Hiriburura bizitzera aldatu zirenean Baionako salletarren ikastetxe batean hasi zen ikasten, 1841ean salletarren Toulouseko nobiziogian sartu zen «Frère Innocentius» izena hartuta, han urte bat eskas eman ondoren Tar-et-Garone departamenduko San Antonin herrira bidali zuten sei hilabetez, hango kristau eskolan irakaskuntzan eskarmenak har zezan. Handik Hazparnen irakasle eta sukaldaritza arduradun bi urte eta erdi eta Akizen hiru urte eman ondoren, 1848an 22 urte zituela salletarren Hazparneko ikastetxearen buru izendatu zuten, eta kargu horretan iraun zuen 1892 arte. Idazle gisa prosaz idazteagatik²⁰ ezaguna

¹⁷ Adibidez, Iribarnegaray Irisarriko erretorearenak. Izan ere, Bonaparterentzat mendebaldeko behenafarrera Baigorri azpieuskalkira *Testamentu Zaharra* eta *Berria*-ren hainbat testu itzuli zituela eta hari frantsesekoa gutun bat idatziz iroa (Pagola 1994b: 9-11) ez dugu besterik ezagutzen.

¹⁸ Ademak, «Kinkon d'Ustaritz» izengoitziz, Lore Jokoetara aurkeztu zuen *Betiri Sanx* olerkia Bonaparteren Lapurdiko mendebaldeko behenafarrerazko eskuizkribuen artean sailkatuta dago (Pagola 1994b: 239). Kontuan hartu behar da Adema jaiotzez senperetarra izan arren 1853an apaiztu eta gero 1854-1860 Hazparnen bikario eta 1860-1872 Bidarraiko erretore egon zela (Charriton 1985: 33-34).

¹⁹ Izan ere, nahiz jaiotzez ainhoatarra izan, ama ezpeletarra zuen eta Ezpeletan bizi zen Larresorora 13 urterekin joan arte.

²⁰ Argitaratu zituenak ondokoak dira (Lasa 1995: 754): *Framazonak* (1888 edo 1889), *Lehenagoko eskualdunak zer ziren* (1889), *Framazonak* bigarren ediziona (1890), *Frantziako hirur Errepublik ichtorria laburzki* (1890), *Joannes Batista dohatsuaren bizia* (1891) eta *Sakelako liburuchka, edo giristino guzienzat on den esku liburu ttipia* (1892).

den arren, ematen du poesia batzuk ere idatzi zituela.²¹ M. Elissamburuk prosazko euskarari dagokionez G. Fraileren iritziz *Frantziako hirur Errepubliken ictorioa laburzki* liburuan behenafarreran oinarritutako hizkera erabili zuen. Berriz, *Lehenagoko eskualdunak zer ziren* liburua aztertu zuten A. Trekuk eta I. Nazabalek deritzote herriko lapurteraz idatzita dagoela, nahiz zenbaitetan behenafarrerarantz lerratzen den. Hortik, aipatu dugun bezala hautagai izateko baldintzak beteko lituzkeela. Alabaina, iruditzen zaigu nekez izan litekeela gure kopiagilea, zeren eta heziketaren urte garrantzizkoenak Euskal Herritik kanpo eman zituelarik, zaila baitirudi gaztaroan behintzat Harizmendiren *Officioac* ezagutzeko aukera izatea, batetik, eta bere idazkiak eskuizkribua baino askoz beranduagokoak izan bide ziren, bestetik.

Lau baldintzak beteko lituzketenak Jean Baptiste Elissamburu saratarra (1828-1891) eta Francisque Laphitz apaiz arizkundarra (1832-1905) izango lirateke; lehenengoa sortzez lapurtarra bazen ere, hizkeraz hautagaitzat har liteke ondoren azaltzen denez.

X. Elosegik prestaturiko biografiaren arabera (1991: 84-107), Jean Baptiste Elissamburu Iraçabal (1828-1901) Saran jaio zen, L. Dassanceren arabera aita baigorritarra eta ama Ortzaiztarra zituen,²² eta hamaika anai-arreben artean azkenaurrekooa zen. Zazpi urterekin umezurtz geratu zen, eta ez dago garbi J. Baptiste beste anai arrebekin batera Ortzaizera bidali zuten²³ ala Saran bizi zen Dominique arrebarekin geratu zen. Lehen ikasketak bukatu ondoren, 1843-1848 tartean Larresoroko apaizgaitegian²⁴ egon zen, han euskaltzaletasuna piztu zitzzion eta Gratien Adema eza-gutu, baina 20 urterekin Larresoro utzi eta Frantziako armadan sartu zen. 1870eko gudu franko-prusiarra delakoan Metz-en preso hartu zuten. 1881an armada uzteko eskaera —eri bide zelako— onartu zioten eta lehenik Saran bizi eta azkenean Ezpeleta aldatu zen, hango bake epailea zelarik hil arte. Elissambururen idazlan gehienak *Esku-liburua* delako eskuizkribuan biltzen dira: 13 kantu eta prosaz idatzitako *Piarres Adame* nobela. Kantu horietarik zenbait Lore Jokoetan sarituak izan ziren. Horietaz gain, badira berari egotxitako hainbat kantu. Bestalde, taxututako olerkien artean badu 8/7 neurriko metrikan idatzitako bat: «Zein eder den arratsea» (cf. *Klasikoen Gordailua*).

Francisco Laphitz Arriada (Alvarez Gila 2005) Arizkunen jaio zen; ama bertakoa zuen, baina jaio eta gutxira gurasoak Irisarrira, aitaren herrira, aldatu ziren. Larresoroko mintegi txikian hasi zen ikasten eta hango ikastetxeen bigarren hezkuntzako ikasketak burutu ondoren Baionako apaizgaitegi nagusian teologia, zuzenbide kanonikoa eta filosofia ikasi eta gero, 1857an apaiztu zuten. Baigorri eta Altzairan jardun ondoren betharrandarren ordenan sartu eta Ameriketara joan zen, eta han jarraitu

²¹ Lafittek hiru aipatu zituen: *Toxa, Zinthia gorria* eta *Ameriketara*, hirurak 1891koak (Lasa 1995: 762).

²² Ordea, Labayenek aita heletarra eta ama Zugarramurdikoa zituela aipatu zuen (1955: 25).

²³ Izan ere, 1859an Ortzaizen Gracianne, Marie, Joseph eta Martin anai-arrebak bizi ziren.

²⁴ Labayenen ustez «Arizmendi» etxeak emandako beka batí esker ikasi ahal izan zuen Larresoron (1955: 26). Berriz, P. Xarrittonen ustez Leon eta Jean anaia lagunduko zioten, Martin anai gazteenari errienta izateko lagundi zioten bezala, edo bestela Sarako Costes erretoreak edo Lartirigoyen bikarioak; Jean Baptiste azkarra zelako apaizgai ona izango zela pentsatuta lagun zezaketen (Xarritton 1991: 56).

Buenos Airesen hil arte. Ospea prosaz idatzitako eta 1867an argitaratu *Bi saindu heuscaldunen bicia: San Iñazio Loiolacoarena eta San Francisco Zabierecoarena* liburutik datorkio, baina aurretik Abbadiet antolatu eta Urruñan ospatutako 1862ko Lore Jokoetan —Jean Baptiste Elissamburuk irabazi zuenetako bat, hain zuzen— lehen aipamena jaso zuen «Oderik, edo Aita-sainduaren soldadoa» olerkiarekin. Olerkia 8/7 neurriko sei bertsoko zortzi ahapaldik osatzen dute.

Biok ala biok ziurrenik ama hizkeran²⁵ ikasi zituzten *datçut, caucu, ebili, cira*, etab. Biok olerkariak eta apaizgaitegietan heziak. Arazoa da ezagunak diren euren idazlanetan ez zutela etxeko hizkuntza hura erabili. Laphitzek prosaz idatzitako *Bi saindu heuscaldunen bicia* liburuan *daut* (51), *dautzut* (250), *zaizu* (19), *zaizkit* (46), etab. baliatu zituen, eta aitortzen zaion olerki bakarrean ez zuen Nor Nori edota Nor Nori Nork adizki bat ere erabili. Elissamburuk kopletan (cf. *Euskal Klasikoen Corpusa*) *dautzut, daut* («Eri alegiazkoa») eta *dautazu* («Aingeru bati») bezalako adizki herrikoiak baliatu zituen bitartean, *Piarres Adame* liburuan *darot* (Elzb PAd 9), *darotzut* (ib. 34), etabar klasikoagoen alde egin zuen. Nor Nori adizkiei dagokionez, *zaimotakoak* baliatu zituen kopletan nahiz *Piarres Adame* nobelan: *zait* («Jakintsunen arabera», «Ikhusten duzu goizean»), *baitzitzaison* (PAd 34), *zaiona* (ib. 37), etab.

Euskarazko moldeaz aldatzeko arrazoia ulertzeko argigarria dateke K. Zuazok euskara nafar-lapurtarrari buruz adierazten duena:

XVIII. mendeaz gero, Eliza izan da Ipar Euskal Herriko zutaberik sendoena, eta Eliza izan da, era berean, euskararen indar bateratzailerik azkarrena [...] ezin esan gabe utzi Larresoroko seminario zaharrak eta Uztaritzeko berriak egin duten indarra. Hortxe hazi eta hezi dira Lapurdi eta Nafarroa Behereko hainbat lagun, eta han jasotako hizkera eredua zabaldu dute euren geroko jardunean (Zuazo 2003: 142-143).

Horregatik, bietariko bat kopiagilea izan balitz, apaizgai aroan egindako ariketatzat hartu beharko genuke, hots, oraindik etxean ikasitako euskara bere buruarentzat zerabilenean.

Apaizgaialdiko ariketa balitz, beste aukera bat zabalduko litzateke: bi eskuren lana izatea, alegia. Ezaguna da Gratien Adema «Zalduby» eta Jean Baptiste Elissamburu-en olertzaletasun goiztiarra. Charritonek aipatu zuen (1990: 50-60) biak Larresorron²⁶ 1838-1839 tartean irakasle egon zen Baptiste Camousarryren miresleak izan zirela, eta haren poesia gehienak kopiatzeaz gain²⁷ haren omenaldian *Zumalacarregui* kanta ere elkarrekin ondu zutela (1990: 50-52), bai eta 1846an 18 urte zituztelan.

²⁵ Jean Baptiste Elissamburu zazpi urterekin umezurtz geratu zen arren Ortzaizen jaiotako Gratiinne, Dominique eta Leon anai-arreba helduekin (Elosegi 1991: 84) behenafarreraz egiten zuela pentzatzea arrazoizkoa da. Orobak gertatzen da Francisco Laphitzekin Larresorora joan arte Irisarriko etxean behenafarreraz egingo baitzuen.

²⁶ Adema eta Elissamburu Larresorron adiskidetu zirela egia bada ere, ez ziren inoiz ikaskideak izan. Xarritonek aipatu zuenez Adema 1841ean sartu zen Larresorron 13 urterekin, berriz Elissamburu 1843an 15 urte zituelarik. 1845-1846 ikasturtean Adema 2. graduan zen bitartean Elissamburuk 4. gradua ikasi zuen. Berriz, 1846-1847 ikasturtean Ademak 1. gradua burutu zuen eta Elissamburuk 3.a (Xarriton 1991: 56).

²⁷ Charritonek Zaldubyren ondorengoek gordetzen dituzten haren ondareen artean Ademak eta Elissamburuk kopiatutako olerki gehienak aurkitu zituen, hala nola: *Eri baten gogoetak, Eri baten liraren aubenac, Hiltzeko menean den gazte baten gogoetak, Zumalakarregi-ri* 31 koplak eta Virgiliogandik itzulitako *Alexis-en heriotzearen gainean bi artzainen solasak* (1991: 50).

rik *Betiri Sants* poesia ere. Lafittek bere aldetik kontatu zuen (Labayen 1955: 26-27) bi adiskideek jostetan-edo Larresoroko ikastetxeko bizimodu gogorrari elebiko bertso batzuk jarri zizkiotela:

Zein doatsu hemen jeneusse fortunée,
Bortz orenac artean, la grasse matinée
Yaiki orduko lana: plus tarde le déjeuneur,
Obeki ditakeia commencer la journée?

Beraz, ez litzateke harritzekoia izango olerki ariketa gisa Harizmendiren testu galduak ere elkarrekin berregin balitzutte. Horrek azalduko luke testuetan soilik ekialdeko zipristin batzuk izatea, ziurrenik Elissamburuk erantsiak.

Honaino gure ikerketa, hiru aukeren arteko baten alde jotzeko zertzelada gehiago beharko baikenituzke.

5. Ondorioa

Berregindako testuen azterketa formalaz eta hizkuntza azterketaz kopiagileak izan beharko lituzkeen hiru ezaugarri agerrarazi ditugu: mendebaldeko behenafarrezko Baigorri azpieuskalkiaren (Bonaparteren sailkapenean) hiztuna, apaiza edo apaizgaia, eta olerti zalea. Horietaz gain, eta Vinsonen adierazitakoan oinarrituta kopiagilea beranduenez 1830 inguruian jaio behar izan zuela ondorioztatu dugu. Hurrengo urratsa lau ezaugarrietako bat edota bat baino gehiago beteko ez lituzkeen iparraldeko idazle eta koplarri ezagunak baztertzea izan da. Bahetu ondoren ustezko hiru hautagaitza ageri zaizkigu: bi banakoak: Laphitzena eta J. Baptiste Elissamburenak, eta taldeko bat: Ademak eta J. Baptiste Elissamburuk berak osatutakoa. Alabaina, datu gehiagorik ezean ezin dugu ondorio argiren batera iritsi. Egia da bilbatu dugun hipotesia erraz egiazta ala ezerezan suerta litekeela Vinsonen esku izan zen eskuizkribaturiko kopiaren nondik norakoa jakingo bagenu, ziurrenik edozein grafologok kopiagilearen nortasuna zehaztuko bailuke.

6. Eranskinak

I. [71-72]

Officium post Audent. 1645 [174-175] Quando dicitur, Te Deum laudamus, assumitur in fine huius Responsorij, V. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui sancto. Genuísti qui te fecit, & in aetérnum pérmanes virgo.	Harizmendiren itzulpena Eta seculacotz cara, Virgina lehen hura. <i>Erran behar ezpada</i> Te Deum, <i>erraçu</i> Aitari eta Semeari, (5) Seculaco loria: Espíritu Sainduari, Halaber aheria, R. Ceror eguin çai. <i>Versua. Iube. Dñe. (10)</i> Iauna mana eçaçu benedicatu garen. <i>Benedi.</i> Per virgi. Ama virginaren bidez. Iaun onac digun arren: Baque eta ossasuna, (15) Edo cer behar garen. R. Amen.	Vinsonen edizioarena Eta seculacotz cara, Virginia lehen hura.
V. Iube domne benedícere.		<i>Versua. Iube Dñe Iauna çuc othoi mana eçaçu benedicatu garen.</i>
Benedictio. Per Vírginem matrem concedat nobis Dóminus salutem & pacem. R. Amen.		<i>Benedicinoa. Per Virginem (5)</i> <i>Ama Virginaz Iaincoac Dieçagula eman Baque eta salbamendu Orai eta seculan.</i> R. Amen. (10)
Lectio iij Quasi cedrus exaltata sum in Líbano, & quasi cypréssus in monte sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantátorosae in Iéricho. Quasi olíva speciosa in campis, & quasi plátanus exaltata sum iuxta aquam in platéis. Sicut cinnamomum & bálsamum aromatízans odorem dedi: quasi myrrha elécta dedi suauitatem odoris. Tu autem Dómine miserere nobis. R. Deo grárias.	3. Lectio. Quasi Alchatu naiz Libanen cedroa leguez, eta Sion (20) mendian alcifreña leguez. Alchatu naiz Cadesen palma leguez eta Iericoa arrosa landarea leguez eta alchatu naiz vraren egüian çuhaitz ona legue (25) z. Plaçan barraiatu dut vrrin ona canela finac eta balsamo vsain onecoa leguez. Barraiatu dut vsain goçoa myrra hautatuac leguez. Badariac, (30) ò Iauna, çuc euçu gutçaz pietate. R. Iaincoari esquer.	<i>Cedroa leguez goratu içan naiz libanoan, eta cipresa leguez Sioneco mendian; palma goratu içan naiz Cadesen, eta arrosa landarea (15) leguez Iericoa; oliao ederra leguez, landa alorretan, eta platanoa leguez bideetako vr bazterretan. Canelac eta balsamoac nola, nic hola barraiatu dut vrrin ona, (20) merra hautatuac nola,</i> <i>hala eman dut vrrin goçoa. Badariac, ò iauna, çuc euçu gutçaz pietate. R. Iaincoari esquer.</i>
Sequens Responsorium ommittitur, quando dicitur, Te Deum laudamus.		<i>Responsua. Felix namque. (25)</i>
R. Feliz namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: Quia ex te ortus est Sol iustitiae, Christus Deus noster.	Resp. Faelix namq. Te Deum eztenebotz. Çori ona bethi duçu, (35) O Virgina María Eta çuri badagotçu Laudorio ioria. Ceren çuc sorthu baituçu,	<i>Ala çarela doaxu, Virgina sacratua: Bai eta gai içan çaiten Guztiz ohoratua.</i> <i>Ceren çuc sorthu baituçu, (30)</i> <i>Christo gure Iaincoa:</i>

V. ora pro populo.	Christo gure Iaincoa: (40) Iusticiaren Iguzqui, Gutziz onhestecoa. V. Arren çuc othoitz eguiçu Poblu guztiarençat:.	Iusticiaren iguzqui, Gustiz onhestecoa. V. Arren othoitz eguiçacu, Poblu guztiarençat: (35)
--------------------	---	--

II. [143-144]

Officium ad Aduentum Psalmus 127 [65- 66]	Harizmendiren itzulpena Beati omnes Salmo 127 <i>Iaincoaren beldurra çori ona da</i> Iainco beldurti direnac Huna segur doaxu Ceren Iaunaren bidetan, (5) Dabilçan botherexu. Bere neque-içerdiez, Munduan vice (sic) dena: Doaxu da duda gabe Hau da leguen ordena (10) Çure emaztea date, Hor çure arrasean: Mahax bethecorra leguez, Etcheco saihexean Oliua landare guisa (15) Mahaineraco haurrac: Mahainaren inguruan, Direlaric çuhurrac. Horra Iainco beldurtia, Bide hunez eguiten da, (20) Flacoa botherexu. Siongo Iaunac doaxu Eguin çaitçan pontuan: Ierusalengo moianent. Icusteco contuan. (25)	Vinsonen edizioarena Beati omnes Salmo 127 <i>Iaincoaren beldurra çori ona da</i> Iainco beldurti direnac Huna segur doaxu Ceren Iaunaren bidetan, (5) Dabilçan botherexu. <i>Escuz obracen duçuna,</i> <i>Ianen duçu gogotic,</i> <i>Içanen cira dohaxu</i> <i>Eta vicico bocic</i> (10) <i>Çure emaztea betheco</i> <i>Çautçu fruitu ederreza,</i> <i>Nola etche inguruauan</i> <i>Mahats ondoa lorez.</i> <i>Nola çuhaitz landareac</i> (15) <i>Baitira vdan hazten,</i> <i>Hala tutçu iccusico</i> <i>Çure vmeac handitzen.</i> <i>Molde hortan du iustua</i> <i>Benedicatcen Iaunac</i> (20). <i>Benedica arren çitçala</i> <i>Sion gainetic berac.</i>
Beáti omnes qui timent Dóminum: qui ámbulant in vijs ejus.		
Labóres mánuum tuarum, quia manducabis; beatus est, & benè tibi erit.		
Vxor tua sicut vitis abúndans: in latéribus domus tuae.		
Filij tui sicut nouéllae oliuarum: in circúitu mensae tuae.		
Ecce sic benedicitur homo: qui timet Dóminum.		
Benedicat tibi Dóminus ex Sion: & vídeas bona Ierúsalem, ómnibus diebus vitae tuae.		
Et vídeas filios filiorum tuo- rum: pacem super Israël.		
Glória Patri, & Filio. Officium ad Aduentum [66]		
Antiphona. Pulchra es, & de- cora, fília Ierúsalem: terribilis vt castrorum ácies ordinata		
2. Officium in aduentum [138] Antiphona. Ecce ancílla Dó- mini, fiat mihi secúndùm ver- bum tuum.		

<p>3. Officium post Aduentum [211] Antiphona. Ecce Maria génuit nobis Saluatorem, quem Ioánnes videns exalmauit, dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit paccata mundi, allelúa</p> <p>(1. Officium ad Aduentum [66] / 2. Officium post Aduent. [211] Capitulum. <i>Eccli.</i> 24. b In platéis, sicut cinnamomum & bálsamum aromatízans, odorem dedi: quasi myrrha elécta dedi suauitatem odoris.</p>	<p>3. <i>Offic. Aña.</i> Ecce Maria. Huna Mariac darocu, Iaio Salbatçaillea, Hau Baptista eracuxi, Beccatu quençaillea. al (45)</p> <p>1. 3. <i>Offic. Cap. Eccles.</i> 24.</p> <p>Barraiatu dut ene vrrin ona carriac canela eta balsamo goçoa leguez; mirra hautatuac leguez hedatu dut vrrin ona. (50)</p>	<p>3. <i>Offic. Aña. Huna Mariac.</i> (30)</p> <p>1. 3. <i>Offic. Capit. In plateis.</i></p> <p><i>Bideetan canela eta balsamo leguez barraiatu dut vrrin gozoa eta mirra hautatua leguez hedatu dut vrrin ona.</i></p>
---	---	--

III. [145-146]

<p>1. Officium ad Aduentum [67] Oremus. Famulorum tuorum, quaesumus Dómine, delíctis ignósce: vt qui tibi placere de áctibus nostris non valemus: genitricis Fílij tui Dómini nostri intercessione saluemur. Per éudem Dominum nostrum, & c.</p> <p>V. Dómine exáudi orationem meam.</p> <p>3. Officium post Aduentum [211] Oremus Deus, qui salutis aetérnae ...</p>	<p>Harizmendiren itzulpena</p> <p>1. <i>Offic. Othoitça.</i> Famulor Othoi, Iauna, barca iaceçu, çure sehiei bere falta gucia gure obrez çure gogaraco gauçaric ecin daidiquegunoc, (5) Iesu Christo çure seme gure Iaunaren bitartecoz salbatceco, cein vici baitçara</p> <p>Spiritu-sainduaren batasunean mendez mende Iaun. (10) R. Amen Dñe exaudi & c.</p> <p>3. <i>Offic. Othoitça</i></p> <p>Salbamendu eter. <i>Priman</i></p>	<p>Vinsonen edizioarena</p> <p>1. <i>Offic. Othoitça.</i> Famulor Othoi, Iauna, barca iaceçu, çure sehiei bere falta gucia re obrer (sic) çure gogaraco gauçaric <i>eguiten ahal eztugunoc</i>, (5) <i>salba gaitecen arren</i>, çure seme gure Iaunaren amaren arartecoz; cein vici baita çurequin eta Espiritu-sainduarequin mendez mende. Amen. (10)</p>
---	--	---

IV. [169-170]

1. Officium ad adventum [82-83]	Harizmendiren itzulpena	Vinsonen edizioarena
Psalmus. 129.	De profundis. <i>Sal. 129, Iaincoaren misericordiaz boz.</i> Ene miserien causaz, Oihuz nagotçu Iauna: Iauna ençun iaçadaçu, (5) Ene hitcen auhena Beharrioc ernatçaçu, Hain herstura minean: Ene hitcen aditceco, Oihuz nagotçunean. (10)	De Profundis <i>Sal. 129</i> <i>Arima penatuaren othoitça</i> <i>Çuri Iauna, oihu datçut</i> <i>Lecu beheretaric,</i> <i>Çuc Jauna, ençun eçaçu (5)</i> <i>Ene oihua amulsuric.</i> <i>Idecaçu belarria</i> <i>Cure bihotçarena</i> <i>Aditcecotçat oihua</i> <i>Ene othoitçarena (10)</i> <i>Qatequiei çagozquenean</i> <i>Beha begui samurrez,</i> <i>Nola cure aitcinean</i> <i>Iracux daite beldurrez?</i> <i>Ecen cu ganic Guiçonac (15)</i>
De Profundis clamáui ad te, Dómine: Dómíne exáudi vocem meam.	Fiant aures tuae intendéntes: in vocem deprecationis meae.	<i>Behar du barcamendu</i> <i>Hartacotz cure leguea</i> <i>Ene arimac maite du.</i> <i>Çu baithan ene arima</i> <i>Bethicotz da fidatcen: (20)</i> <i>Çu çaitu gogo guciaz</i> <i>Bere Iaunçat hautatcen</i> <i>Israël ere goiz, arrats</i> <i>Egun edo gau ilhun,</i> <i>Iaunari dagoco galdez (25)</i> <i>Balitz beçala çordun.</i> <i>Alabaina Iauna baithan</i> <i>Da misericordia,</i> <i>Iauna ganic heldu çaucu</i> <i>Gure erospen handia. (30)</i> <i>Eta harc erosico du</i> <i>Israël beccatutic,</i> <i>Baita arguira helduco</i> <i>Bere beltz ilhumbetic.</i> <i>Aitac duela. (35).</i>
Si iniquitátes obseruáueris Dómíne: Dómíne quis sustinebit?	Quia apud te propitiáatio est: & propter legem tuam sustínuit te, Dómíne.	
Sustínuit ánima mea in verbo eius: sperauit ánima mea in Dómíno.		
A custódia matutína vsque ad noctem: speret Israël in Dómíno.		
Quia apud Dómínum misericódia: & copiosa apud eum redémptio.		
Et ipse rédimet Israël: ex ómnibus iniquitáibus eius.		
Glória Patri, &c.		
Psalmus 130.	Dñe non est. <i>Sal. 130</i> <i>Humiltasunac darama nihor ohorera</i> O Iauna, ene bihotça, Ezta batre alchatu: Ez ene beguiric ere, (40) Batre glorificatu.	Dőe non est exalt. <i>Sal 130</i> <i>Humiltasunaren esperança.</i> <i>Iauna nihoz ez naiz haci</i> <i>Bihotz gorapenetan.</i> <i>Nihoz ez ditut alchatu (40)</i> <i>Beguiac vrgilutan.</i> <i>Ez naiz ere gauça eder</i> <i>Handietan ebili,</i> <i>Ez dut miragarrietan</i> <i>Gogoric erabili (45)</i>
Neque ambuláui in magnis: neque in mirabílibus super me.	Eznaiz gauça handi bilha, Curiosez ibili: Eztut ahala chituric Gogoric erabili (45)	

V. [177-178]

2. Officium in Aduentum [122]	<p>Harizmendiren itzulpena <i>Abendoco lehen igandearen vezperatic Candelairu eguneco Completaraino.</i></p> <p>Vezperetan hasi Bazco demboraz eta igandez (5) campoan belhaurico erraiten dira.</p> <p>Salbatçaillearen Ama ona, Ceruan sarceco quidoina: Ixasoco (10) içar segura, Vertute guztien bilgura. Sortu duçunac eguin çaitu, Non naturac mirexi baiu, Virginaric cinen (15) içorra, Garbiago ecen ez içarra: Gabrielen ahoco hitçaz. Euçu pietate gu gaichotçaz.</p>	<p>Vinsonen edizioarena <i>Abendutic candelairubiharamuneraino</i></p> <p><i>Gur'eroslearen ama.</i> <i>Garaciaz bethea,</i> <i>Ixasoetaco içar, (5)</i> <i>Bai ceruco athea,</i> <i>Eroriac gaudenei</i> <i>Iguçu socoria</i> <i>Eta poblu beharrari</i> <i>Iaio aguintari. (10)</i> <i>Naturaleza handizqui</i> <i>Espantitu cinuen,</i> <i>Noiz ere çure egualea</i> <i>Çuc eguin baitcinuen;</i> <i>Eta beriz noiz obratu (15)</i> <i>Baicinuen ecina,</i> <i>Erdi baino lehen eta</i> <i>Erdi ondoren Virginia.</i> <i>Darotçula Gabrielec</i> <i>Khurtuz erraiten agur (20)</i> <i>Çutan aurqui beccatorec</i> <i>Beçate bihotz samur.</i></p>
V. Angelus, Dómini nuntiauit Maríae		
R. Et concepit de Spíritu sancto	V. Aingueruac erran (20) nola, Virgina Mariari.	
Oremus	R. Espiritu-sainduszçaica, Gatçatu semeari. <i>Othoitça. Gratiam.</i>	
Grátiam tuam, quae semus Dómine mentibus nostris infúnde: vt qui Angelo nuntiante, Christi Fílij tui incarnationem cognóimus; per passionem eius & crucem ad resurrectionis glóriam perducamur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.	Iainco ona, çuc othoi (25) emaçu çeure gracia gure espiri-tuetan Aingueruaren mandatuaz Christo çure semearen Incarnacio-na daçagugunoc (30) (sic) Christo beraren passione eta Gu-rutcearen cariaz eraman gaiten ceruco loriara Christo gure Iaunaren ice-nean. (35) Amen. <i>Eguberri vezperan eta ondoan.</i>	
R. Amen	V. Virgina çu erdi çara, Gueldituriç Virgina. R. Içaguçu (40) Christo ganic, Christoren dohain ona,	V. Virgina çu erdi çara.

<p>3. Officium [193]</p> <p>Aue Regina caelorum, Aue Dómina Angelórum: Salue radix, Salue porta, Ex qua mundo lux es orta: Gaude Virgo gloriosa, Super omnes speciosa, Vale o valdè decora Ex pro nobis Christum exóra.</p>	<p><i>Othoitça. Salbamendu &c.</i></p> <p>Ave Regina. (35)</p> <p><i>Candelairuco Completetaric orce-gun sainduraino. (45)</i> Agur ceruen Erreguina, Aingueruen Andre fina, Agur arguiaren Ama (40) İçanarequin duçu fama. Boz çaité haguitz Virgina. Ceren çaren berreguina</p>	<p><i>Othoiça. Deus qui sal.</i> <i>Salbamendu eternalaren &c. (25)</i> <i>Aue Regina caelorum.</i></p> <p><i>Candelairubiharamunetic Baz-codino.</i></p> <p><i>Agur ceruen andrea,</i> <i>Aingueruen nabusi, (30)</i> <i>Agur ceruen athea,</i> <i>Çuc mundu illunari</i> <i>Duçu argui eccarri;</i> <i>Loria çaité Virgina</i> <i>Ceren çaren berreguina.</i></p>
---	---	---

7. Laburdurak

Bonaparte ondareko eskuzkribuei dagozkie:

- Act Bz: Acto Contriciozcoa* (Elizondoko Doktrina)
Coe U: Coesiuz (Ustaritzeko Doktrina)
Con Bai: Contricionezco ata (Baigorriko Doktrina)
Con S: Contrizionezco acta (Sarako Doktrina)
Con Ur: Contrizionezko acta (Urketako Doktrina)
Conf S: Confesiuz (Sarako Doktrina)
Cont F Bai: Contricionezco ata Franciaco gisa (Baigorriko Doktrina)
Cont F U: Contricionezk'ata Franzian bezala (Ustaritzeko Doktrina)
Cont F Ur: Contrizionezko Acta Franziako guisa (Urketako Doktrina)
Coo Bai: Coosioaz (Baigorriko Doktrina)
Coo Br: Coosiuaz (Bardozeko Doktrina)
Coo Bs: Coosiuz (Beskoitzeko Doktrina)
Coo Hz: Cooisuaz (Hazparneko Doktrina)
Coo Ur: Coosiuz (Urketako Doktrina)
Coom Hz: Coosatceco Moldiaz (Hazparneko Doktrina)
Coos Br: Coosatzeko maneraz (Bardozeko Doktrina)
Coos Bs: Coosatceco moldiz (Beskoitzeko Doktrina)
Coos Ur: Coosatzeco moldiaz (Urketako Doktrina)
Count Br: Countrezionezco ata (Bardozeko Doktrina)
Count F Br: Countrezionezco ata Frantciaco gisan (Bardozeko Doktrina)
Dot 2. Arr: Dotrinaren bigarren partia (Arrangoitzeko Doktrina)
Dot 2. U: Dotrinaren bigarren phartia (Ustaritzeko Doktrina)
Dot 3. Hz: Doctrinaan hirugarren phartia (Hazparneko Doktrina)
Doc 3. S: Doctrinain hirugarren partia (Sarako Doktrina)
Dot 3. Hz: Doctrinaan hirugarren phartia (Hazparneko Doktrina)
Dot 4. AD: Dotrinaän laougarren phartia (Amikuze-Donapaleuko Doktrina)

Dot 4. Arr: Dotrinaen laugarren partia (Arrangoitzeko Doktrina)
GL 4. Bs: Guiistino leguaan lauguerren phartia (Beskoitzeko Doktrina)
GD AD: Gristiño doctrina (Amikuze-Donapaleuko Doktrina)
GD Arr: Guiistino Dotrina (Arrangoitzeko Doktrina)
GD DL: Guiistino Dotrina (Donibane-Lohitzuneko Doktrina)
GD Hz: Guiichtino Dotrina (Hazparneko Doktrina)
GD S: Guiristino Doctrina (Sarako Doktrina)
GL Bs: Guiistino legua declaacionia (Beskoitzeko Doktrina)
GD Ur: Guiistino Doctrinaan declarazionia (Urketako Doktrina)
GLB Bs: Guiistino leguaan beeckuntza (Beskoitzeko Doktrina)
JK Ath: Jakitate Khiristiaren bigarren zathia (Atharratzeko Doktrina)
JK Bx: Jakitate Khiristiren zathik (Barkoxeko Doktrina)
Kob Aih: Kobesioaz (Ainhoako Doktrina)
Kob DL: Kobesioneaz (Donibane-Lohitzuneko Doktrina)
Kobs DL: Kobesatzeko moldeaz (Donibane-Lohitzuneko Doktrina)
Köe AD: Kösioniaz (Amikuze-Donapaleuko Doktrina)
Kof Ath: Kofesioniaz (Atharratzeko Doktrina)
Kof Bx: Kofesiuz (Barkoxeko Doktrina)
Kofs Ath: Kofesatzeco muldiaz (Atharratzeko Doktrina)
Kofs Bx: Kofesatzeko muldiz (Barkoxeko Doktrina)
Kon AD: Kontrizionezko ata (Amikuze-Donapaleuko Doktrina)
Kon Aih: Kontrizionezko ata (Ainhoako Doktrina)
Kon Arr: Kontrizionezko ata (Arrangoitzeko Doktrina)
Kon Ath: Kontrizionezko aktia (Atharratzeko Doktrina)
Kon U: Kontrizionezk'ata (Ustaritzeko Doktrina)
Kont F Aih: Kontrizionezko ata Frantziako gisa (Ainhoako Doktrina)
Kont F Arr: Kontrizionezko ata Frantziako gisan (Arrangoitzeko Doktrina)
Kont F Ath: Kontrizionezko Aktia Frantziako gisan (Atharratzeko Doktrina)
Kun Bx: Kuntrizionezko Aktia (Barkoxeko Doktrina)
Koo Arr: Koosioaz (Arrangoitzeko Doktrina)
Kunt F Bx: Kuntrizionezko aktia Frantziaco gisa (Barkoxeko Doktrina)
Maria I Elz: Asuncion de la Santisima Virgen (Elizondoko Sermoia)
Of Ur: Ofreimenduzko Acta (Urketako Doktrina)
YS: Yan ondoco othoitzta (Sarako Doktrina)

8. Bibliografia

- Alvarez Gila, O., 2005, *Frantzisko Laphitz idazole on eta estimatua*. «Bidegileak». Gasteiz: Eusko Jaurlaritzaren Argitalpen Zerbitzu Nagusia. Edizio elektronikoa: <www.euskara.euskadi.net/app/cont/sustapena/datos/39%20Lapitz.pdf>.
- Camino, I., 2008, «Nafarroa Behereko euskara zaharra», *ASJU XLII-1*, 101-170.
- Charritton, P. et al., 1990, *XIX. mendeko olerki-bertsogintza*. Bilbo: Labayru Ikastegia.
- , 1985, «Gratien Adéma Zalduby-ren Bizia eta Lanak (1828-1907)», *Mundaiz n.º 29*. berrragitz. 2007, *Gratien Adema Jaun Kalonjea «Zaldubi» Predikuak, Saindu batzuen bizia* (31-38). Bilbo: Euskaltzaindia. Edizio elektronikoa: <www.euskaltzaindia.eus/dok/iker_jagon_tegiak/68785.pdf>.

- Corneille, P., 1670, *L'Office de la Sainte Vierge Traduit en françois, tant en vers qu'en prose*. Paris: R. Ballard. Edizio elektronikoa: <https://books.google.es/books?id=3hUzfdnb_gcC>.
- Desmarest, J., 1647, *L'Office de la vierge Marie mis en vers avec plusieurs autres prières*. Paris: Legras. Edizio elektronikoa: <<http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k57514r>>.
- Didier, J., argitar. 1646, *L'Office de la Glorieuse Vierge Marie pour dire es Compagnies des Seculiers Penitens dvn que d'autre sexe du Royaum de France*. Lyon: Edizio elektronikoa: <<https://books.google.es/books?id=UpNRaFGTeZoC>>.
- Du Mont, I., 1666, *L'Office de L'Eglise en latin et en français contenant L'Office de la Vierge pour toute l'année...* Paris: Le Petit. Edizio elektronikoa: <<https://books.google.es/books?id=epXSJANXknUC>>.
- Elissamburu, J. B., 1889, *Piarres Adame* (I. Sarasolaren edizioa), Donostia: Elkar, 1982.
- Elosegi, X., 1991, «Jean Baptiste Elizanbururen bizitza», *Euskera XXXVII* (2. aldia), 83-107. Edizio elektronikoa: <www.euskaltzaindia.net/dok/euskera/50111pdf>.
- Etcheberri, I., 1627, *Manual Devotionezcoa edo ezperen oren oro escuetan erabiltceco liburutchoa*. Bordele: Millanges. Berrarg. Bordele: Mongiron, 1669. Faksimilea: <<http://www.klasikoak.armiarma.com/idazlanak/E/EtxebZibuManual.htm>>.
- , 1636, *Eliçara erabiltceco liburua*. Bordele: Milanges. Berrarg. Bordele: Mongiron, 1665. Faksimilea: <<http://www.klasikoak.armiarma.com/idazlanak/E/EtxebZibuElizara.htm>>.
- Etxagibel, J., 2015, «Hizkuntz irizpideez XVII. mendeko Lapurdiko eliz-agirietan, eta haientan bildutako zenbait zertzelada garaiko autoreen gainean» in *MLV II Jardunaldiak (ASJU argitaratzeko)*.
- Euskal Klasikoen Corpusa <<http://www.ehu.eus./ehg/cgi/kc>>.
- Haranburu, I., 1635, *Debocino escuarras*. Bordele: De la Court. Faksimilea: <www.klasikoak.armiarma.com/idazlanak/H/HaranburuDebozino.htm>.
- , 1690, *Devocino escuarras*. Urquijo bildumaren alea: <<http://www.kmliburutegia.net>>.
- Haritschelhar, J., 1991, «Leon Elissamburu Guarda, Pilotari, Olerkari», *Euskera XXXVII*, 31-43. Edizio elektronikoa: <www.euskaltzaindia.net/dok/euskera/50106.pdf>.
- Harizmendi, C., 1660, *Ama Virginaren Hirur Officioac*. Bordele: De la Court. Edizio elektronikoa: <<http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k8564136?rk=64378;0>>; <booktegi.eus>-en eskegita.
- , 1901, Vinson-en berrarg. *L'Office de la Vierge Marie in basque labourdin par C. Harizmendi*. Chalon-sur-Saone, E. Bertrand. Berrarg. faks. Donostia: Hordago, 1978. Urquijo bildumaren alea <<http://www.kmliburutegia.net>>. Edizio elektronikoa: <www.liburuklik.euskadi.eus/handle/10771/25771>.
- Julia, D., 2000 [1997], «Lecturas y Contrarreforma», in G. Cavallo eta R. Chartier, *Historia de la lectura en el mundo occidental*. Madril: Taurus, 367-412.
- Klasikoen Gordailua, <<http://www.klasikoak.armiarma.eus>>.
- Labayen, A. M., 1955, «Elizanburu bere bizitza ta lanak», *Egan* 1/2, 23-31. Edizio elektronikoa: *Egan* aldizkaria. <www.euskaltzaindia.eus>.
- Lakarra, J. A., 1996, *Refranes y Sentencias* (1596). *Ikerketak eta Edizioa*. Bilbo: Euskaltzaindia.
- Lasa, M. J., 1995, «Mixel Elissambururen bizia eta lanak», *Euskera XL* (2. aldia), 745-766. Edizio elektronikoa: <www.euskaltzaindia.net/dok/euskera/49838.pdf>.
- Laphitz, F., 1867, *Bi saindu heuscaldunen bicia: San Iñazio Loiolakoarena eta San Francisco Zabierecoarena*. Baiona: Lاماignère. Edizio elektronikoa: <www.liburuklik.euskadi.net/handle/10771/24436>.

- Mitxelena, K., 1987, *Diccionario General Vasco. Orotariko Euskal Hiztegia [OEH]*. Bilbo: Desclée De Brouwer-Mensajero. Edizio elektronikoa: <<http://www.euskaltzaindia.eus/oeh>>.
- Moreti, B. argitaratzalea, 1645, *Officium Beatae Mariae Virginis nuper reformatum, & Pii V. Pont. Max. iussus editum*, Antuerpiae, Officina Plantiniana. Edizio elektronikoa: <<http://www.onb.ac.at/digitale-bibliothek-kataloge>>.
- Mujika, J. A., 2010, *Birjinia edo donceil christaba. Ikerketak eta edizio kritikoa*. Bilbo: Euskaltzaindia.
- Oihenart, A., 1665, «*L'art poetique basque*». Pierre Lafittek argitarat. eskuizkribua. Baiona: *Gure Herria*. P. Urkizuren berrarg., *Oihenart* 15 (1997), 177-207.
- Oyharçabal, B., 2001, «Zenbait gogoeta euskarak letra hizkuntza gisa izan duen bilakaeraz», *Litterae Vasconicae-Euskeraren Iker atalak* 8, 9-46.
- Padilla, M., 2011, *Kadett eta Bettiríño edo Yesu Christo eguiazco Yainco Guizonaren bizia eta heriua laur evanyelista eguiazcuen eta sainduien arabera. Ikerketa eta edizio kritikoa*. Bilbo: Euskaltzaindia. Edizio elektronikoa: <www.euskaltzaindia.eus/doc/iker_jagon_tegiak/75091.pdf>.
- Pagola, R. M., E. Alkiza, A. Beola, I. Iribar, J. J. Iribar, 1994a, *Bonaparte ondareko eskuizkribuak, Lapurtera-2*. Bilbo: Deustuko Unibertsitatea. Euskal Ikaskuntza Institutua.
- , Iribar I., J. J. Iribar, 1994b, *Bonaparte ondareko eskuizkribuak: mendebaldeko behe-nafarrera*. Bilbo: Deustuko Unibertsitatea. Euskal Ikaskuntza Institutua.
- Pikabea, J., 1993, *Lapurtera idatzia (XVII-XIX)*. Bilakaera baten urratsak. Bilbo: UPV/EHU & Gipuzkoa Donostia Kutxa.
- Pouvreau, S., ~1669, *Iesusen Imitacionea*. Satrustegiren argit. Donostia: Hordago, 1979.
- Sarasola, I., 1979, «*Nire / Neure, Zure / Zeure literatur tradizioan*», *Euskera* XXV (2. aldia), 431-446. Edizio elektronikoa: <www.euskaltzaindia.eus/dok/euskera/51078.pdf>.
- Satrustegi, 1979: ikus. Pouvreau.
- TesiTek, R. M. Pagola *et al.*, <[bonaparte. @ deusto.es](http://bonaparte.deusto.es)>.
- Wikipedia, <[fr.wikipedia.org/wik/Séminaire de Bayonne](http://fr.wikipedia.org/wik/Séminaire_de_Bayonne)>.
- www.sfxustaritz.fr «*Histoire / Collège Saint François Xavier*».
- Xarrition, P., 1991, «*J.B. Elissamburu eta Gratien Adema*», *Euskera* XXXVII (2. aldia), 55-63. Edizio elektronikoa: <www.euskaltzaindia.eus/dok/euskera/50108.pdf>.
- Zuazo, K., 2003, *Euskalkiak herriaren lekuak*. Donostia: Elkar.

Javier Etxagibel

HEIS, Micaela Portilla Ikergunea
Nieves Cano, 27 - 01006 Gasteiz
jtxagibel@outlook.es